

գամ բարձր խօսելը . . . ուր մնաց
գրքեր—լրագրողներ կարդալը և նա-
մաները գրելը . . . ասէ՛մ երկու ա-
միս այս տեսակի կարգով մեջն
էի: Երբեք ինձ վիճակուած է աչքե-
րը չբռնել յաւիտեանայէն, մինչեւ
չը տեսնեմ Հայ ազգը բողբոջող
գրութեան մէջ . . . : Եթէ ոչ,
եթէ իմ բարեկեցութեան հետեւ
բռնած տարեկ էր միւս աշխարհը,
պէտք էր որ Տէր-Քանդակաւոր
խիստ և ստատիկ կերպով գանդա-
ւէի ոչ թէ միայն այն անխառն
թեանց համար որք կատարուած են
խեղճ Հայոց ազգի գլխին, այլ թէ
պէտք էր իմ գանդաւորներս սկսէի,
նայն իսկ մեր Հայ ազգից, որ շատ
թույլ է գործում, մանաւանդ Ռու-
սիայի Հայերի վերայ պէտք էր իմ
գանդաւոր: Ռուսիայի հայը
շատ գանդաղ և սպասողական դը-
րութիւն է բռնել Հայ ազգի յառա-
ջագիծում թեան գործում, — այն ինչ
հարկաւոր էր անյապաղ և ազգու-
միջոցները ձեռք առած խառնուել
Հայ ազգի ընդհանուր զարգացման
և ինքնակառավարական գործում:
Եթէ Ռուսիայի հայու հետ խօսիս և
նորան խօսացնիս, կը տեսնես, որ նա
հարկը ու մի բարի ցանկութիւններ
ունէ անկող: Հայ ազգի օգտին, այս
բանն էլ պէտք է, այն էլ սկսելու է
երբորդ և չորբորդ գործերն էլ կը
փախարէր շուտով անելու: — մի խօս-
քով բոլոր իւր կարողութիւնը, ոչ ժը-
ղովութիւնը և մինչեւ անգամ սե-
փական կեանքը խնայելու չէր իւր
սիրելի ազգին համար . . . բայց այդ-
բոլորը բոլոր ցանկութիւնն է մնում,
գանգալ է քայլում . . . իսկ ժա-
մանակը իրը առաջ է տանում . . .

Պէտք է գանդաւորէի Տիրաւոր
Ձեր Տաճկի կառավարութիւնից որ
իւր օգուտը չէ հասկանում: Բա-
խանակ իւր վերքերը առողջացնելու
ընդհակառակը իւր ձեռքով և խել-
քով շատացնում է նոյա թիւը: Պէտք
է պարզապէս հասկանայ Ձեր կառա-
վարութիւնը, որ իւր յայտ միջնային
իւր հայատական վերայ պէտք է դը-
նէ և ոչ թէ աչքը այս կամ այն տե-
րութեան վերայ դնելով ու նոյա
տակոտով տուած փոխառութեանցը
վերայ, որք միայն տանում են դէպ
ի կրտստ: անցնելու և ներկայի դը-
րա պարզ ու հաստատ աշխարհը է:
Փոխանակ հեղուկեամբ հաշտուելու
այն ծակաւորքին հետ որ իւրեան
վիճակուեցաւ և Պէրսիի վեհաժողովը
ինձեց, փոխանակ Յունաց հարցը
խաղաղութեամբ վերջացնելու և այդ-
պիսով արտաքին հարցերին վերջ տա-
լու և ներքին վերանորոգութիւն
ներով պարագլու: հիմնական բա-
րենորդութիւններ մտցնելով իւր
տէրութեան մէջ, փոխանակ Հայերի
կրտստի պահանջը կատարելու: Հա-
յաստանին ընդարձակ արտօնութիւն
տալով և այդպիսով տարակերպու-
նացման սկիզբը դնելով, որ փակ իւր
գլխով ինչ կը լինի, աւելի դժուա-
րացնում է և խառնում Ձեր կառա-
վարութիւնը իւր գործերը: Ինչ
հարկաւոր է բանը այն տեղ հասցը-
նել, որ ուրիշ տէրութիւններ պատ-
ճառ ունենան իւր գործերի մէջ խառ-
նուելու, երբոր, ինքը կառավա-
րութիւնը իւր հաւատարիմ հայա-
տակներին օգնութեամբ և նոյա սիր-
տը շահելով իրեն բարեկամ ընելով,
կարող էր իւր գործերը կարգի դը-
նել ամեն ընդարձակ արտօնութիւն
ներ տալով . . . մի խօսքով իմ գան-
դաւորներն վերջ չէր լինելու Տիրաւոր
առաջ . . .

Բայց, արի՛ւտես, բարի հրեշտա-
կ: փոխանակ ինձ իւր հետ տանե-

լու: տարու լինելով Յ. Լազարե-
վին, որոյ թաղման հանդէսը կա-
տարուեցաւ 27-ն Օգոստոսի 1879 թը-
ուականին: Այդ օրը ևս ներկայ չէի
հանդիսին: Բժիշկը արդիւն էր ինձ
անկողնից վեր կենդանու, բայց ծա-
նօթներէս մինը պատմեց հետեւեա-
լը: Մեծ քանակութեամբ ժողովուրդ
դը պատուեց հանդիսը, իւր
սիրելի Հայ ժէնեթով յաղաքուեա-
լութիւնը: Բայց բարձրագոյն ժաման-
անձինք շատ սակաւ են եղել: մա-
նաւանդ չէ եղել այդ հանդիսին մեր
փոխարքան: Այդ պատճառ է ար-
ւել ժողովուրդի մէջ արտօնել և ան-
բաւականութիւն յայտնելու: Ծանօ-
թը իւր անկանջով լսել է ժողովուրդ-
ից շատ գաղաղութիւններ, որոց
մի քանիսը այս է: մի թէ Լազարե-
վի արժանի չէր որ փոխարքան արժա-
նացրէր իւր ներկայութեամբ նա-
րա թաղման հանդէսը: այն Լազա-
րեվի թաղման հանդէսը, որը եթէ
նա կարող չէր վերցրէր, մեր փո-
խարքան ֆելադարձութեան և Ս. Գէ-
որգի Ս. աստիճանի շքանշանին չէր
արժանանար: Ժողովուրդը ասելու է
եղեր, թէ որ մեր բարի կայսրը այդ-
բանը խնայ, պէտք է որ շատ նե-
ղանայ: թէ վերջապէս պարտական
էր փոխարքան պատուաւորել հան-
դէսը իւր ներկայութեամբ, որով
հետեւ Լազարեվը նայն Ս. Գէորգի
խաչին էր արժանացել . . . : Այս
և սորա նման բաներ ժողովուրդը
շատ էր տանում . . . : Եւ, իմ կողմից
կառուցեմք որ մեր Միջին դուռը
ինքը շատ բարի է, որպէս մեր կայ-
սերական ցեղի ընդհանուր յատկու-
թիւն: բայց թո՛ղ գիտնայ որ իւր
ներկայութիւնը այդպիսի հանդէս-
ներին ժողովուրդի սիրտը և համակ-
րութիւնը կը վաւաստիէր: երկրորդ
միւս ժէնեթաւորի սիրտն էլ կուրա-
խանար, տեսնելով յոր մահից յետոյ
էլ տէրութեան ներկայացուցիչները
դիտեն պատուել իւրեանց հաւա-
տարիմ ծառաներին և ոչ միայն այն
ժամանակը երբ կենդանի են . . . :

Ժէնեթաւ Լազարեվի և Ծղկաւոր-
կովի մահը ինձ հետեւեալ մտածո-
ղութեանց պատճառ եղաւ: Պէտք
է ասել որ երկուսի մարմինները ամ-
փափուեցան Տիւրքի Հայոց մայր և
հեղեցեղ գաղթումը, բերուելով հե-
ռու հեռու երկրներէ: Ի՞նչ կը
նշանակէ այդ: Իւրեանց կենդանու-
թեան ժամանակ բոլոր իւրեանց
խելքը, ընդունակութիւնը, ոյժը,
զօրութիւնը և վերջապէս կեանքը
նոր իրենցին Ռուսաց տէրութեանը
իսկ երբ մեռան, այլ ևս որպէս ան-
պիտան գիտիներ տէրութիւնը ար-
ուած մեղ Հայերին և առաջ: ասացէ՛ք
այն, ինչ որ ձերն է, ձեր եկեղեցուն
կը պատկանի: Իսկ Հայոց ազգը ի՞նչ
օգուտ ունեցաւ, ի՞նչ փառակ . . .
մինչև անգամ այն հատարակ միւ-
թարութիւնն էլ չունեցաւ, որ փո-
խարքան ներկայ էր գտնուել այդ
հանդիսին . . . Աստուած, Աստ-
ուած, ինչո՞ւ աշխարհումս այսպէս
անիրաւ բաներ են լինում . . . Երբ
կը լինի որ բոլոր Հայերի ոյժը, զօ-
րութիւնը մնաւ որ և ֆիզիքական ի
գործ դրուի նայն իսկ Հայ ազգի օգ-
տին և ոչ օտարի փութին և նոյա
ազգի համար . . . այն ժամանակը
մեր ազգն էլ ուրիշ ազգերի նը-
ման դօրեղ և քաջ, զարգացեալ և
յառաջդէմ կը լինի . . . Հայեր,
հասկացէ՛ք ասածս և գիտեցէ՛ք
սիրով այդ բանին . . . Իտալիան
բողբոջող է այդ մասին: Մեր Հա-
յերից նշանաւոր միւր՝ Եղիշտոս,
միւսները Լօտմուս, Պօրուս, Պե-
տրքուրդ, Կալիթայ, Թէհրանու

և չգիտեմ ո՞ր տեղ . . . Եթէ դուք
բողբոջեանք երբեք Հայաստա-
նում, ո՞րքան պէտք էր զօրեղ էր ե-
ղել նայն իսկ Տաճկի կառավարու-
թիւնը եթէ այդպիսի հանձարաւոր
շնորհքով և հաւատարիմ նկատել էր
ունեցել Հայ ազգի մէջ իւր հաւա-
նաւորութեան ներքոյ, Եթէ միայն
հասկացել էր և օր մի առաջ ինքնա-
կառավարութիւն տուել էր Հայ ազ-
գին . . . քանի որ ժամանակը իւր
ձեռքն է . . . Իր չէ հաղանում ձեր
կառավարութիւնը, ևս ո՞ր ջանք
ընկնիմ . . .

—Այժմ այդ ակաւր մտածու-
թիւնները դառնանք մեր անայն
գործերին: Արդէն մեր թերթերից՝
Մշակից և Մեղուից՝ խմայած կը լի-
նի, թէ մշակական հայկական թառ-
րանական խումբը սկսել է իւր ներ-
կայացումները: Ներկայացման օրից
մի քանի օր առաջ անկարելի է լի-
նում մի տանակ գտնելը: մի շա-
բաթ առաջ բոլոր փառաւորած է
լինում . . . այսբան յաջողութիւն
ունեցաւ մեր մշտական խումբը ի
շնորհ: ձեր Պօրուց դերասանուհի-
ներն և մանաւանդ Պ. Ա. Մ. Մ. Մ.
նի . . . : Բայց ինձ համար ցաւալին
այն է որ այդ խումբը չը կարողա-
ցաւ իւր ներկայացումները տալ Պ.
Ա. Մ. Մ. Մ. նոր կառուցած թառ-
րանում . . . : Մեր Մ. Մ. երկուստեք
Արժուէին, Մշակի խմբագիրը, ո՞ր-
քան աշխատանք, եռանդ գործ դը-
րեց, որ վերջապէս դուրս բերեց
այդ բեմը, և ո՞րքան առաջ ու ջերմ
ցանկութիւն ունէր որ հայկական
թատրոնը հիմք ստանայ իւր բեմի վը-
րայ: ո՞րքան նորա համար բարոյա-
կան ուրախութիւն էր լինելու այդ
մինչև անգամ պատրաստ էր ձրի տալ
բեմը . . . բայց սրովհետեւ Արժու-
նու թատրոնում երաժշտական խումբ
չկար, և մեր ժողովուրդը սովոր է
թատրոն գնալիս և երաժշտութիւն
լսել: այդ պատճառով էլ դուրս չե-
կաւ բանը . . . : ներկայացումները լի-
նում են ոչ Արժունու թատրոնում
. . . : բայց ցանկալի է որ Պ. Արժ-
ուէին և Կոմիտասը սիրով աշխա-
տեն, դո՛ւն գալ տարի այդ յաջո-
ղացնելու:

Մեր քաղաքացեալ, Տիւրքի
քաղաքացեալ մի հայ երկուստեք
մարդ է, Պ. Մ. Մ. Մ. անունով: Երբ
մշտական խումբը պէտք է տար իւր
առաջին ներկայացումն, Կոմիտասի
ուղարկուեցաւ նորան մի տանակ
նախ արդէն քաղաքացեալ ի պատիւ
նորա ունեցած պաշտօնին: երկրորդ
որպէս Հայի և երրորդ նորա համար
որ նա միշտ գնում է Ռուս ներկայա-
ցումներին: Պ. քաղաքացեալ չէ
ընդունում այդ պատիւը և տունա-
կը յետ է ուղարկում: Երկրորդ ան-
գամ ինքը ցանկանում գնալ Հայոց
ներկայացումն տեսնելու, խմայելով
որ շատ լաւ յայտնութիւն ունէ:
Մարդ է ուղարկում, տունակ չէ ճա-
րում ինքը կար է նստում և թառ-
րան գնում: բայց տունը տունակ
ճարելու դատարի վերադառնում է
տուն: Թո՛ղ գիտնայ մեր սիրելի
քաղաքացեալ, որ հասարակական
գործերուն համակրելով՝ ժողովուրդի
համակրութիւնը կը փառատի:

Ամեն ջին կիւրակի օրը տունակ-
ներով հրաւիրում էին Տիւրքի Հայ
զրադէս անձինք Արժունու թառ-
րանի դահլիճը ժողով կազմելու, ուր
մի մանաթողով նախադէմութեամբ
մեծ. Ա. Յովհաննէսեանցի, խմբագ-
րի Պօրուս անունով: Կարգայ այն
կանոնադրութիւնը, որ կազմել էին,
և որոյ նպատակն է մի ընկերութիւն
կազմել Հայերէն դրբեր ազգայնե-
րու:

Ժողովուրդին մտաւելի թէ՛ արժու-
թեամբ և թէ՛ բովանդակութեամբը
Մորա վերա միւս անգամ կը խօսիմ
մանրամասնաբար: այժմ միայն այս-
բանս որ նախագահն այդ օրը շատ
խիստ էր և այնքան աղաւաթ լին
չէր տալիս վիճաբանին, որքան քա-
ղաքում այդ մասին իւր ամաթիւր-
թի մէջ:

Ռուսաստանի

Ե.Ր.Ի

Գաղափարայ-Սրբեկեան Ընկե-
րութեան երեսփոխանական ընտրու-
թեան քուէհամարին շարունակու-
թիւնը տեղի պիտի ունենայ վաղը
կիրակէ անգամ 30 ի կեդրոնական
փարձարան Ղալաթիոյ առաւօտեան
ժամը ճիշդ 3ին:

Կը խնդրուի Մեծ անդամներէն
որ բարեհաճին ներկայ գտնուիլ:

ՓԱՍՏԱՐԱՆ

ԳԱՐԵԻՆԵ ԷՖԷՆՏԻ ՄԵԼԻՔԻԱՆ
Իւր գրտանեալը փոխադրած է
Պաշտ-Գաղաթ. Բաթիմ-Փաշա խան
թիւ 13 և 14 անհետները, զոր կը
ժանուցանէ ի գլխութիւն յաճա-
խորդաց:

9

Ի.Լ.Ն.

Նիդամիէ Սերաճիւնէ անպարնեա-
տա մէջնուտ օրու շուրջ ժամ
գարեթիսիլէ ֆիրուսի օրունաւոր
էվիլիճէ իրան օրունան էլի սեթիլ
զալէմ քէօսէլէ վէ մէշին փաղա վէ
զըրբընիլըրըրըրը միւսթիմէլ էշեպի
սարաճիլէնին թըրինի էվիլըրըրը
նին իքիմի սալը կիւնիլ թէքոր
միւղայիտէի պիլ իճրա գարորդ գա-
թիլ վերիլէ յեմէն իշթիլայէ թա-
լիլ օլանրըրն եէվիլ մէղըրիւրէ Տա-
րի Շուրայի տաքէրիլէ կէլմէլէրի
28 իւլ 1879 Պաղը Սերաքէրի

Նիդամիէ Լիպիսէ անպարնեա-
մէվնուտ օրու շուրջ ժամ
րէսիլէ ֆիրուսի իտիլէճէլի էվիլիճէ
իրան օրունան երիլիլի իւլ զալէմ
քէօսէլէ էշեա իլէ իքիլ զալէմ ամէ-
րիւրն վէ ապա վէ գաղա նէֆէր
շուհաթըրըրըրըրըրըրըրըրըրըրը
էվիլըրըրըրըրըրըրըրըրըրըրըրը
պիլ կիւնիլ թէքոր միւղայիտէի
պիլ իճրա գարորդ գաթիլ վերիլէ
ճէլիմէն, իշթիլայ իթմէլէ թալիլ
օլանրըրն եէվիլ մէղըրիւրէ Տա-
րի Շուրայի տաքէրիլէ կէլմէլէրի
27 իւլ 1879 Պաղը Սերաքէրի

Գ.Ը.Գ.ՈՒԼԻՍԻ

ԳՈՐԾԱՐԱՆ

ԵՆԷՆԷ Զեհեթ
27-էք Պաղար Սալթան
Համալ փաղայ թիւ 2
և մեծ միջնոց ի նոյն փաղայ թիւ 4

Սոյն գործարանին անօրէնութիւն-
ներն, որ երկար տեսնէ ի վեր ծը-
խախտի առեւտրով կ'ըլլային, մեծ
քանակութեամբ կ'ենեմէն, Տրամա-
յի և Պաճիլայի ծխախոտ պատուե-
տած է: Մեր միջնոցը պատուե-
աւոր անձինք, ինչպէս նաև ծրու-
վածաւ կ'ընեն ապահով ըլլալ, որ Ա-
յառուլէն ուղղակի բերում մեր
ծխախոտներուն թէ՛ օրակա թիւնէն
և թէ՛ զինքնէն շատ դո՛ւ պիտի ըլլան:

Մեր գործարանէն ելած ծխա-
խոտները մայրաքաղաքիս ամեն վա-
ճառատները կը գտնուին: Մեր
միջնոցը մանաւոր յանձնարա-
ւորութիւններ ալ կ'ընդունուի ինչպէս
նաև թղթակցութիւն Եւրոպայի և
օտար պիւստներու հետ խիստ չա-
փաւոր գլխերով:

Մեզնի Առաւել Եւրէ

